

Sanghefte

Sommersangen	2
Reinert med beinet	3
Til byen med Flosta	4
Merdøsangen	6
Urmageren fra Tvedstrand	8
Rosa på bal	10
Svantes lykkelige dag	11
Arendals-sangen	12

Sommersangen

Det beste ved en arbeidsdag
det er en pause
-Heldigvis skolen har jo også det.
Det beste ved sommeren
er å ha ferie
-Og slippe skolens mas og ABC.
Da kan man blåse i å gjøre det man ikke vil,
og slippe frøkens masing om å sitte still.
Det beste i verden er litt frihet,
leve ferien HURRA!

Da er det skjønt å være til,
tenk å bare gjøre hva man vil.
man kan leve, man har ro,
man får godt humør og blir snill og god.
Hvem kan vel være sur og grå,
når en sommerhimmel lyser blå!
Vi er enige - alle sammen,
Da er det skjønt å være til!
Tarattata tara.....

Jeg elsker den mørke skog,
fjellet og sjøyer
-Jeg liker best et sted ved land og strand.
Å reise med båter til
små skjær og øyer
-Lov at du ikke glemmer meg på land!
Men ferier er så korte og snart er det ikke mer,
ta ikke det så tungt det kommer sikkert fler,
til sommeren er det atter ferie,
leve ferien HURRA!

Da er det.....

Reinert med beinet

E har fart på alle have' e har vore på seilas
e har seilt så alle seil har gått i filler.
Har forlist i Sydatlanter'n, blitt slått ner i Caracas,
og ei gang blei e ned på eden av de ville.

På ei palmeøy i Stillehavet rodde mi i land,
e og Reinert og en kokk fra Renneville.
Og så gjekk mi rundt på øya og beså oss lidegrann,
og pluts'lig blei mi anfalt av en bande ville.

Ud av det at denne Reinert hinka rundt på kunstig bein,
var det ikkje råd å løbe fra dei ville.
Etter ei stund så satt mi bunden sånn te hver vår paimegrein,
og mi skjønte mi var faren rekti' ille.

Dei ville diskha opp med gryder og med kar,
med gulerødder og kålrabi og persille.
Og e kikka hen på kokken og han var så bleig og rar,
og pluts'lig bynte tårane å trille.

Du må'kje sidde der og tude, seier e så blidt e kan,
sånt no' gjø'kje noe inntrykk på dei ville.
For dei ville ha'kje ennå satt potitsane i vann
så du får ta en røyg og sidde ganske stille.

Ein av dei ville kunne engelsk, så e brukte ham som tolk,
og e sa nå får du seie til dei ville,
at som kjødd betrakta er mi ikkje slik som andre folk,
mi er ei blanding udav hai og krokodille.

Og så hviska e te Reinert: Du får skrue beinet av,
og så slenger du det over til dei ville.
Og den ville skaren hylte som et opprørt tropbehav,
og med eit så blei det ganske ganske stille.

At sånne folk dei va'kje edandes, det skjønte dei så klart,
som kunne dele seg i beder som dei ville.
Og det ryktes rundt på øyane, det e jo ikkje rart,
at folk fra Sørlandet dei smager rekti' ille.

Til byen med Flosta

E skolle gå til by'n en da'
det e slettes ikkje så enkelt som du tror.
Så du vett at e va' ganske glad,
når e først var kommen godt og vel ombord.

Det e fullt, det e fullt,
det e fullt på Flosta nå,
og i røygelugar'n
va der kvinnfolk og barn
så der fikk e bare lov å ta en skrå.

Så to e me en tur på dekk
for å prøve å få piba mi i brann,
men der stod tåga som ein vegg
så mi bare sto og glante etter land.

Det va' grått, det va' grått,
å mi vendte nesa hen.
da mi kom i Tromøysundet
va' mi først oppå ei grunne
men mi skudde Flosta klar av den igjen.

Så satt e me i det smale trinn
på den trappa som går ned der akterut.
Så rant det vann på hatten min
og min frakk, ja den ble ganske bløyda ud.

Du blir blaud, du blir blaud,
du blir blaud på Flosta nå,
så hvis du vil inn til byen,
må du ta med paraplyen
eller også får du se om du kan gå.

Og så kom Jensen ganske blid,
og e kjente slig en frysning i min kropp.
For så tar han frem den boga si
og så seier han at prisene går opp.

Det er dyrt, det er dyrt,
det er dyrt på Flosta nå.
Så hvis du har lite penger,
kan du ikke reise lenger
for hver dag så blir de prisene lagt på.

Men nå som turen e forbi,
e e glad at e kom godt og vel igjen.
For nå vett e det - ja du slette tid -
for nå vett e å remissene går hen.

Det er dyrt, det er dyrt,
det er dyrt for i Tvedestrond
ja dørdriver de å bøgger
stadig vekk på nye brøgger
for den Flosta den går steddi hal på land.

Merdøsangen

Arendal har utfartssteder
Merdø er det ett som heder.
Det er en liten ø
her ved Sørlandets strand.
Når den hvide terne kommer,
lokker Merdø med sin sommer,
og sine knatter
og det klare, friske salte vann.

I sommervarmen,
tar mi kørva under armen,
og drar til Merdø,
Natørligvis, natørligvis, natørligvis.
Der mi bade kan i sjøen,
i hver liden bukt på øen,
ja, kom bli med til Merdø,
det er et paradis, et paradis, et paradis.

Når så dagens varme svinder,
folk og seil jeg sammen binder
til skjul og hygge, i den dunkle natt.
Medens kaffekjelen surrer,
jeg som duen stille kurer,
og nyder nattens stillhet med en liten skatt.

Ja sommernatten,
den er vakker der på knatten,
en fredfull ro over sjø og land.
Men når nattens skygger svinder,
solens stråler atter finder,
vei til Merdøs fagre strande,
der nyss jeg gikk iland.

Snart skal den lille terne drage
og med den de glade dage,
på Merdøs knatter, her ved Sørlandets kyst.
Ingen lek på Merdøs sletter,
i de lyse sommernetter,
en vemodstanke røres inne i mitt bryst.

Men husk der kommer,
etter vinteren en sommer,
da ternen atter,
skal sette bo, sette bo, sette bo.
Da igjen de muntre klynger,
drar til Merdø mens de synger:
Ja, vi elsker dette landet,
og Merdøs stille ro, stille ro, stille ro.

I sommervarmen,
tar mi kørva under armen,
og drar til Merdø,
Natørligvis, natørligvis, natørligvis.
Der mi bade kan i sjøen,
i hver liden bukt på øen,
ja, kom bli med til Merdø,
det er et paradis, et paradis, et paradis.

Urmageren fra Tvedestrond

Tvedestrond for den som ikke ved det,
det er en yndig liden Sørlandsby.
Men det idylliske og skjønne stedet,
har nu tapt noe av sitt gode ry.
Tenk siste gang da der ble opptatt manntall,
så hadde byen vokset lidegrann.
Det var en urmager som kom fra Mandal!
Det har'ke hendt før ned i Tvedestrond.

Med denne urmageren det nu forlyder,
kom også synden inn i Tvedestrond,
for han var simpelthen en stor forbryder,
som laget tyveri og ildebrann.
Han hadde kjede udav gull på maven,
hvem kunne tro det var no' galt med ham
som hadde silkevest og skinn på kraven?
Det har'ke hendt før ned i Tvedestrond.

Butikk det leide han av bager Holte,
det skulle tyde på en god moral.
Men tenk de klokkene som fyren solgte,
de hadde'n stjålet borti Arendal.
Vi skjønte ingenting i grunnen førenn
at tyve kroner i vår bank forsvant -
Tenk nå må bankbestyreren låse døren.
Sånt har'ke hendt før ned i Tvedestrond.

Så stjal han altervin fra pastor Walthers,
og følgene er ikke udeblitt:
Tenk nu går hele Tvedestrands til alters,
for presten har'ke an't enn akevitt.
Så stjal han vesken ifra jordmor Sandal,
så de som bruger henne dann og vann,
de må ta rudebilen helt til Mandal.
Det har'ke hendt før ned i Tvedestrands.

Nu syntes Tvedestrands det var på tide,
å skaffe byen av med dette ry.
Det er uhyggelig å gå og vide,
man har en underverden i sin by!
Da stjal han ordenen fra reder Jørnsen,
og det var meningen å knibe mann'n,
så stjal han buksene fra pol'ti Sør'nsen.
Sånt har'ke hendt før ned i Tvedestrands.

Jeg har en god venninne, jomfru Kluge,
og hennes dyd var hennes stolthet, men
selv den forsvant en natt i forrige uge -
det er en skam med den urmageren!
Hun har nå prøvet å låse loftet,
og låsen er jo i den beste stand,
men han stjal nøylen, og han er der ofte.
Det har'ke hendt før ned i Tvedestrands.

Rosa på bal

Tänk at jag dansar med Anderson, lilla jag,
lilla jag, med Fritiof Anderson!
Tänk att bli uppbjuden av en så'n populär person!
Tänk vilket underbart liv de' Ni før!
Säj mej, hur känns det att vara charmør,
sjøman och cowboy, musiker, artist,
Det kan väl aldrig bli trist?
Nej, aldrig trist, frøken Rosa,
har man som er kavaljer,
vart jag än ställer min kosa,
aldrig før glømmer jag er!
Ni er en sångmø från Helikongs berg,
o, frøken Rosa, Er linje, er färg,
skuldran, profilen med lockarnas krans,
øgonens varma glans!

Tänk, inspirera herr Andersson, lilla jag,
inspirera Fritiof Andersson!
Får jag kandhända min egen sång,
lilla jag, en gång?

"Rosa på ball", vacert namn eller hur?
Børjan i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Andersson säj,
Vis an Ni diktar till mej?

Visan om Er, frøken Rosa,
får Ni i kväll till Ert bord.
Medan vi tala på prosa,
diktar jag rimmande ord.

Tyst, ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind.
Blommante lindar kring månbelyst stig -
Rosa jag älsar dig!

Svantes lykkelige dag

Se, hvilken morgenstund, solen er rød og rund,
Nina er gået i bad, og jeg spiser ostemad.
Livet er ikke det verste man har,
og om litt er kaffen klar.

Blomstene blomstrer opp, der går en edderkopp,
fuglene flyver i flokk, når de er mange nok.
Lykken er ikke det verste man har,
og om litt er kaffen klar.

Gresset er grønt og vått, og bierne de har det godt,
lungene fråtser i luft, ah, hvilken snerle duft.
Gleden er ikke det verste man har,
og om litt er kaffen klar.

Sang under brusebad, hun må visst være glad,
himlen er temmelig blå, og det kan jeg godt forstå.
Lykken er ikke det verste man har,
og om litt er kaffen klar.

Nu.....kommer Nina ud, nøgen med fuktig hud,
hun kysser meg kærlig, og går, hen for at gre sitt hår.
Livet er ikke det verste man har,
og om litt er kaffen klar.

Arendals-sangen

Her ved Sørlandets kyst, lunt ved fjellenes bryst,
hvor hver holme tar av for det frådende hav,
skjøt langs strandene frem disse mange små hjem
der ble Arendals by, som av sjøen fikk ry.

Midt i mai kommer hit liten terne så hvit,
da er sommer på sjø, da er liv på hver ø.
Da er Tromøen skjønn med sin løvskog så grønn,
og de snehvite seil pryder Galtesunds speil.

Gå en sommerdag opp på den høyeste topp,
du vil skue et syn over land, over by'n:
Du ser Tromø og His i den blålige dis,
du ser seilerens led inn til Arendals red.

Gid at Arendal må gjennom slektene stå
som en pryd for vårt land her ved Sørlandets strand.
Og vi ønsker især hvor i verden vi er,
at vår by blomstrer frem med de tusen små hjem.